

خبر



شرکت فولاد مبارکه اعلام کرد

محصولات حاصل از فعالیت بازرگانی فولاد مبارکه در بورس کالا عرضه خواهد شد

شرکت فولاد مبارکه در تاریخ ۱۴۰۵/۲/۷ اقدام به عرضه ورق گرم عمومی و متعاقب آن در روزهای پس از آن اقدام به عرضه اختصاصی ورق گرم برای نوردکاران و خودروسازان خواهد کرد. همچنین این شرکت در هفته آتی نیز اقدام به عرضه ورق سرد، گالوانیزه، رنگی و قلع‌انود خواهد کرد.

به گزارش ایراسین، شرکت فولاد مبارکه در راستای انجام مسئولیت خود در قبال مردم عزیز ایران و واحدهای تولیدی مصرف‌کننده محصولات تخت فولادی در کشور، توانسته است با فعال‌کردن فرصت‌های بازرگانی موجود در داخل و خارج کشور، ظرفیت‌های جدیدی را برای تأمین محصولات فولادی فراهم آورد. لذا این شرکت با هماهنگی کامل با وزارت صنعت، معدن و تجارت و نهاد‌های متولی تنظیم بازار اقدام به عرضه جدید محصولات فولادی خود می‌کند.

در این راستا، شرکت فولاد مبارکه در تاریخ ۱۴۰۵/۲/۷ اقدام به عرضه ورق گرم عمومی و متعاقب آن در روزهای پس از آن اقدام به عرضه اختصاصی ورق گرم برای نوردکاران و خودروسازان خواهد کرد. همچنین این شرکت در هفته آتی نیز اقدام به عرضه ورق سرد، گالوانیزه، رنگی و قلع‌انود خواهد کرد.

شرکت فولاد مبارکه علی‌رغم حملات نظامی و آسیب‌های جدی واردشده به خطوط تولید، قطعاً خواهد توانست با استفاده از ظرفیت‌های بازرگانی و در مشارکت با شرکای تجاری بین‌المللی و داخلی خود نیاز مردم شریف ایران به محصولات متنوع فولادی را تأمین کند.

یادداشت

بازسازی یا بهسازی؟

سازه ایمن از صفحه اول

نیز نسبت به این وضعیت اعتراض داشتند و تصریح کردند که مردم حق دارند از این‌گونه محصولات داخلی ناراضی باشند. این در حالی است که ایشان پیش‌تر، در چارچوب حمایت از صنایع ملی، با سیاست تعرفه‌گذاری برای حفاظت از تولید داخلی موافق بودند و در بازدید از خطوط تولید ایران خودرو نیز بر حمایت از تولید ملی تأکید داشتند، اما بعدها به روشنی یادآور شدند که بهبود کیفیت و جلب رضایت مردم مهم است و باید مدنظر سیاست‌گذاران باشد.

اکنون این رویه حمایت ناصحیح، در حال سرایت به سایر فعالیت‌های اقتصادی، ازجمله صنعت فولاد است. وقتی تولیدکننده داخلی، هم تولید را در اختیار دارد و هم واردات همان کالا را در مراحل بعدی، بروز تعارض منافع تقریباً اجتناب‌ناپذیر می‌شود؛ تعارضی که می‌تواند به کارآیی و سلامت سازوکار اقتصادی کشور آسیب جدی وارد کند. از این‌رو، باید از امروز برای پیشگیری و حل این مسئله چاره‌اندیشی کرد و آینده را از پیش بهتر معماری کرد.

ارجحیت «بهسازی» به جای «بازسازی»، محدود به صنعت خودرو یا فولاد نیست، بلکه در حوزه‌های دیگر از جمله منازل مسکونی و اداری، پادگان‌های نظامی و مانند آن نیز صادق است و باید مورد توجه کارشناسان قرار گیرد. در مقطعی از زمان تأکید می‌شد که بهتر است پادگان‌ها و مراکز نظامی تا حد امکان به خارج از محدوده شهری منتقل شوند و با فروش اراضی درون‌شهری این مراکز به قیمت روز، امکان تأمین هزینه ساخت مجموعه‌هایی بهتر و کارآمدتر در خارج از شهر فراهم شود. از سوی دیگر، زمین‌های آزادشده می‌توانند برای توسعه فضاهای سبز، آموزشی، درمانی و مذهبی - که در بسیاری از شهرها متناسب با جمعیت موجود، با کمبود مواجه‌اند- اختصاص یابند و از این طریق به هر دو حوزه شهری و نظامی کمک شود و شرایط بهبود یابد.

بدیهی است که در هرگونه نوسازی و بهسازی، نخست باید شناخت دقیقی از وضع موجود به دست آورد، نقاط قوت و ضعف را استخراج کرد، وضعیت مطلوب را در قالب اهداف تعریف کرد و سپس با توجه به فرصت‌ها و تهدیدهای درونی و محیطی و نیز با در نظر گرفتن نقاط قوت و ضعف، راهبردها و سیاست‌های اجرایی مناسب را تدوین کرد تا از این طریق به هر دو حوزه شهری و نظامی ممکن شود.

نوبت اول

فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه عمومی

شماره ۰۸/بی/م/۱۴۰۵

مربوط به خرید ۳ قلم کنترل ولو ۶الی ۱۲ اینچ کلاس ۳۰۰ الی ۱۵۰۰ – درخواست شماره ۰۳۰۷۰۹۹

شرکت بهره برداری نفت و گاز گچساران در نظر دارد فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه خرید۳ قلم کنترل ولو ۶الی ۱۲ اینچ کلاس ۳۰۰ الی ۱۵۰۰ به شماره (۰۳۸۰۰۰۰۰۹۲۶۶۰۰۰۰۲۰۰۵) را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.
کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی از دریافت و تحویل اسناد استعلام ارزیابی کیفی تا ارسال دعوتنامه جهت سایر مراحل مناقصه، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سناد) به آدرس **www.setadiran.ir** انجام خواهد شد.
لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.
تاریخ انتشار فراخوان در سامانه تاریخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۳ الی ۱۴۰۵/۰۲/۲۳ می باشد.
اطلاعات و اسناد مناقصه عمومی پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوتنامه از طریق سامانه سناد به مناقصه گران ارسال خواهد شد.
حداقل امتیاز ارزیابی کیفی ۵۵ امتیاز می باشد.
شرکت ها و موسسات دانش بنیان در مناقصات و عرضه کالاهای دانش بنیان ساخت داخل دستگاه های اجرایی حائز اولویت می باشند.

مهلت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی تاریخ : ۱۴۰۵/۰۲/۲۳

مهلت ارسال پاسخ استعلام ارزیابی کیفی تاریخ : ۱۴۰۵/۰۳/۰۷

اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار : آدرس : گچساران – فلکه الله – شرکت بهره برداری نفت و گاز گچساران – تلفن : ۰۲۲۲۲۴۴۱۲ – ۳۱۹۲۱۸۲۶ – ۰۷۴

مرکز تماس سامانه سناد : ۰۲۱-۴۱۹۲۴۴ – ۰۲۱-۸۵۱۹۲۷۶۸

دفتر ثبت نام سامانه سناد : ۰۲۱-۸۵۱۹۲۷۶۸

شناخه : ۲۱۶۱۹۲۷

بازخوانی تجربه حملات خارجی علیه زیرساخت‌های اقتصادی عراق و افغانستان که تا دهه‌ها زندگی مردمان عادی را متأثر کرد

جنگ علیه تولید

نوبدخیرخواه

غیرنظامیان در ارتباط هستند، بار دیگر نشان داد که در منطق این دو بازیگر، مرزهای میان اهداف نظامی و معیشت مردم وجود ندارد و ارتکاب به جنایت جنگی با حمله به زیرساخت‌های حیاتی یک کشور، الگویی کهنه در شیوه جنگی اسرائیل و

عراق و فروپاشی زیرساخت برای دهه‌ها

حمله سال ۲۰۰۳ ایالات متحده به عراق، به سرعت به تخریب گسترده زیرساخت‌هایی انجامید که ستون‌های اقتصاد این کشور را شکل می‌دادند. آنچه در روزهای ابتدایی جنگ با بمباران‌های گسترده آغاز شد، در سال‌های بعد با ناامنی، خرابکاری و فروپاشی نظم اداری تکمیل شد.

در حوزه انرژی، ظرفیت تولید برق عراق که پیش از جنگ در محدوده چهار هزار و ۵۰۰ تا پنج هزار مگاوات قرار داشت، در مقطعی به کمتر از دو هزار و ۵۰۰ مگاوات سقوط کرد. این افت شدید، به معنای خاموشی‌های طولانی‌مدت در شهرهای بزرگ بود. در بغداد و بصره، برق در برخی دوره‌ها تنها چهار تا شش ساعت در شبانه‌روز در دسترس بود. بازسازی این شبکه، با وجود هزینه‌های سنگین، سال‌ها به طول انجامید و حتی تا بیش از یک دهه بعد نیز به سطح پایدار نرسید. در بخش نفت که ستون اصلی اقتصاد عراق محسوب می‌شود، وضعیت به همان اندازه نامساعد بود. تولید نفت این کشور که پیش از جنگ در حدود ۲.۵ تا ۲.۸ میلیون بشکه در روز بود، در ماه‌های ابتدایی پس از حمله به کمتر از یک میلیون بشکه رسید. پالایشگاه‌ها، خطوط لوله و پایانه‌های صادراتی، با مستقیماً هدف حمله قرار گرفتند یا در ادامه دچار خرابکاری شدند. بازگرداندن تولید به سطح پیشین، نیازمند سرمایه‌گذاری‌هایی در مقیاس ده‌ها میلیارد دلار بود و چندین سال زمان برد. اما شاید عمیق‌ترین ضربه، در بخش صنعت وارد شد. پیش از جنگ، بیش از ۱۹۰کارخانه بزرگ دولتی در حوزه‌هایی مانند فولاد، سیمان، پتروشیمی و نساجی فعال بودند. در سال‌های پس از حمله، بخش قابل توجهی از این واحدها یا به‌طور کامل تخریب شدند یا به دلیل نبود برق، مواد اولیه و امنیت، از مدار خارج شدند. نتیجه، از دست رفتن ده‌ها هزار شغل صنعتی و کاهش شدید سهم صنعت در تولید ناخالص داخلی بود.

در کنار این موارد، زیرساخت‌های شهری نیز به شدت آسیب دیدند. شبکه آب و فاضلاب در بسیاری از مناطق دچار اختلال شد و برآورده‌ها نشان می‌دهد در سال‌های ابتدایی پس از جنگ، حدود ۴۰ درصد جمعیت شهری به آب آشامیدنی پایدار دسترسی نداشتند. هزاران کیلومتر جاده و پل نیز تخریب یا غیرقابل استفاده شد. مجموع هزینه بازسازی زیرساخت‌های عراق در برآوردهای مختلف، بین ۸۰ تا بیش از صد میلیارد دلار تخمین زده شده است.

افغانستان و جنگی که اجازه شکل‌گیری اقتصاد را نداد

افغانستان در زمان ورود نیروهای آمریکایی در سال ۲۰۰۱، پیشاپیش از دهه‌ها جنگ آسیب دیده بود. با این حال، حضور نظامی و درگیری‌های ادامه‌دار، مانع از آن شد که حتی زیرساخت‌های محدود باقی‌مانده نیز بازسازی شوند. در ابتدای دهه ۲۰۰۰، ظرفیت تولید برق افغانستان کمتر از ۵۰۰ مگاوات بود. جنگ و ناامنی باعث شد توسعه همین ظرفیت محدود نیز با اختلال مواجه شود. در نتیجه، تا سال‌ها

بیش از ۷۰ درصد برق مصرفی این کشور از خارج تأمین می‌شد. این وابستگی، به معنای آن بود که افغانستان عملاً امکان توسعه صنعتی مستقل را از دست داده است. در بخش صنعت، وضعیت حتی شکستنده‌تر بود. کارخانه‌هایی که در دهه‌های گذشته در حوزه‌هایی مانند نساجی و سیمان ایجاد شده بودند، یا در جنگ‌ها تخریب شدند یا به دلیل نبود سرمایه و زیرساخت، عملاً تعطیل ماندند. نمونه‌هایی مانند کارخانه‌های نساجی گلپهار و بگرامی که زمانی هزاران نفر را به کار گرفته بودند، به نمادهایی از یک ظرفیت ازدست‌رفته تبدیل شدند. اقتصاد افغانستان در این شرایط، به شدت به کمک‌های خارجی وابسته شد. در برخی سال‌ها، حجم این کمک‌ها به بیش از ۴۰ درصد تولید ناخالص داخلی رسید. این وابستگی نه‌تنها مانع از شکل‌گیری یک اقتصاد پایدار شد، بلکه ساختار اقتصادی کشور را نیز به شدت مختل کرد. در حوزه اشتغال نیز پیامدها درخور توجه بود. نبود زیرساخت و سرمایه‌گذاری باعث شد فرصت‌های شغلی پایدار شکل نگیرد و بخش بزرگی از نیروی کار در فعالیت‌های غیررسمی یا کم‌بازده مشغول شود. نتیجه، اقتصادی بود که حتی در دوره‌های ثبات نسبی نیز توان رشد قابل توجهی نداشت.

الگوی مشترک: جنگ علیه تولید

مقایسه تجربه عراق و افغانستان، یک الگوی مشترک را آشکار می‌کند. در هر دو مورد، آنچه در ظاهر به‌عنوان عملیات نظامی آغاز شد، در عمل به تخریب زیرساخت‌هایی انجامید که پایه‌های تولید و خدمات را تشکیل می‌دادند. این تخریب نه‌تنها در کوتاه‌مدت باعث افت تولید و افزایش بیکاری شد، بلکه در بلندمدت نیز مسیر توسعه را مختل کرد. نکته مهم این است که بازسازی زیرساخت‌ها، صرفاً به منابع مالی نیاز ندارد؛ زمان، ثبات سیاسی، امنیت و اعتماد سرمایه‌گذاران نیز از عوامل تعیین‌کننده هستند. در غیاب این عوامل، حتی تزریق ده‌ها میلیارد دلار نیز نمی‌تواند به سرعت اقتصاد را احیا کند. آنچه امروز در ایران در حال رخ‌دادن است، اگرچه از نظر مقیاس

بازخوانی تجربه حملات خارجی علیه زیرساخت‌های اقتصادی عراق و افغانستان که تا دهه‌ها زندگی مردمان عادی را متأثر کرد

جنگ علیه تولید

نوبدخیرخواه

آمریکاست. مرور جنگ عراق و افغانستان به‌خوبی نشان می‌دهد که نیروی مهاجم خارجی با هدف قراردادن اقتصاد این کشورها، چگونه زندگی روزمره مردمان عادی را تا دهه‌ها تحت تأثیر قرار داد. الگویی که در آن، تخریب زیرساخت‌ها به‌عنوان ابزاری برای فشار بلندمدت به کار گرفته می‌شود؛ حتی اگر هزینه آن، آسیب مستقیم به زندگی میلیون‌ها غیرنظامی باشد.

و شرایط با عراق و افغانستان متفاوت است، اما نشانه‌هایی از همان مسیر جنایتکارانه را در خود دارد. هدف قراردادن صنایع کلیدی و زیرساخت‌های انرژی، دقیقاً همان نقطه‌ای است که می‌تواند یک اقتصاد را وارد چرخه فرسایشی کند. برآوردهای فعلی نشان می‌دهد که تنها در بخش فولاد و انرژی، هزینه بازسازی به چند میلیارد دلار می‌رسد. اما تجربه نشان داده که هزینه واقعی، فراتر از این اعداد است؛ کاهش تولید، افت سرمایه‌گذاری، افزایش بیکاری و فشار بر معیشت، پیامدهایی هستند که در محاسبات اولیه دیده نمی‌شوند، اما در عمل، بار اصلی جنگ را بر دوش اقتصادی می‌گذارند. ایالات متحده و اسرائیل در تجربه‌های پیشین نشان داده‌اند هدف قراردادن زیرساخت‌ها، بخشی از راهبرد ناچونامردانه آنان است. راهبردی که نه برای پیروزی سریع، بلکه برای تضعیف تدریجی طراحی شده است. در چنین شرایطی، آنچه اهمیت پیدا می‌کند، تنها بازسازی فیزیکی نیست، بلکه جلوگیری از ورود اقتصاد به چرخه‌ای است که خروج از آن سال‌ها زمان و منابع می‌طلبد. جنگ‌ها ممکن است در میدان نبرد آغاز شوند، اما سرنوشت آنها در کارخانه‌ها، نیروگاه‌ها و سفره‌های مردم تعیین می‌شود. تجربه عراق و افغانستان نشان می‌دهد وقتی این بخش‌ها هدف قرار می‌گیرند، پایان جنگ لزوماً به معنای پایان بحران نیست.

ضربه به قلب فولاد ایران

آمریکا و اسرائیل در جنگ ۴۰روزه با ایران دوباره به سراغ کهن‌الگوهای جنگی خود رفته و زیرساخت‌های اقتصادی و غیرنظامی کشور را نشانه گرفتند. در جنگ ۴۰روزه بخش قابل توجهی از ظرفیت تولید و صادرات فولاد و پتروشیمی ایران مورد تهاجم قرار گرفت. در فولاد مبارکه، بخش‌هایی از خطوط تولید تختال و نورد گرم دچار آسیب جدی شده و برخی کوره‌ها از مدار خارج شده‌اند.

هزینه بازسازی؛ فشار پنهان جنگ

اما شاید مهم‌تر از کاهش تولید، هزینه بازسازی باشد. برآورد ارزش جایگزینی فولاد مبارکه در شرایط فعلی حدود ۱۷ میلیارد دلار است. اگر تنها ۲۰ درصد از زیرساخت‌های کلیدی این مجموعه نیاز به بازسازی داشته باشد، رقمی در حدود سه تا چهار میلیارد دلار باید صرف احیای آن شود. در مورد فولاد خوزستان نیز با در نظر گرفتن ارزش جایگزینی حدود پنج تا شش میلیارد دلار، هزینه بازسازی می‌تواند به بیش از یک میلیارد دلار برسد. این یعنی تنها در دو مجتمع، اقتصاد ایران با هزینه‌ای در حدود پنج میلیارد دلار برای بازگشت به وضعیت پیش از حمله مواجه است. این اعداد وقتی معنا پیدا می‌کنند که بدانیم چنین سرمایه‌گذاری‌هایی در شرایط عادی نیز به سادگی قابل تأمین نیستند، چه برسد به زمانی که کشور درگیر تنش نظامی و محدودیت‌های خارجی است. به بیان دیگر، هدف قراردادن این زیرساخت‌ها تنها تخریب فیزیکی نیست، بلکه ایجاد یک گلوگاه مالی برای بازسازی نیز هست.

شوک به اشتغال و زنجیره تولید و انرژی

در کنار هزینه‌های مستقیم، اثرات اشتغال نیز قابل توجه است. فولاد مبارکه به تنهایی حدود ۳۰ هزار شغل مستقیم و غیرمستقیم را پشتیبانی می‌کند و فولاد خوزستان نیز نزدیک به ۲۰ هزار فرصت شغلی در زنجیره خود دارد. هرگونه اختلال در این دو مجموعه، به معنای انتقال شوک به بازار کار است؛ شوکی که می‌تواند خود را در قالب کاهش درآمد خانوارها و افت مصرف نشان دهد و در نهایت به رکود گسترده‌تر منجر شود.

نکته مهم اینجاست که این حملات را نمی‌توان صرفاً در چارچوب یک عملیات نظامی تحلیل کرد. انتخاب اهداف نشان می‌دهد که برنامه‌ریزی صورت‌گرفته، به‌طور مشخص بر تضعیف بنیان‌های اقتصادی متمرکز بوده است. حمله به صنایع فولادی، در کنار آسیب به برخی نیروگاه‌های برق، به معنای هدف قراردادن دو رکن اصلی تولید است؛ انرژی و ماده اولیه. در مورد نیروگاه‌ها نیز برآوردها از آسیب به چند واحد تولید برق در مقیاس حدود هزار مگاوات حکایت دارد. اگر متوسط هزینه احداث هر مگاوات نیروگاه را حدود یک میلیون دلار در نظر بگیریم، بازسازی این بخش به تنهایی نیازمند سرمایه‌ای در حدود یک میلیارد دلار خواهد بود. علاوه بر این، کاهش تولید برق، خود به عاملی برای افت تولید صنعتی در سایر بخش‌ها تبدیل می‌شود و یک چرخه معیوب ایجاد می‌کند.

برای درک بهتر این مسیر، کافی است به تجربه کشورهای نگاه‌کنیم که پیش از این، هدف چنین حملاتی قرار گرفته‌اند. عراق پس از حمله ۲۰۰۳ و افغانستان پس از ۲۰۰۱، نمونه‌هایی هستند که نشان می‌دهند تخریب زیرساخت‌ها چگونه می‌تواند اقتصاد یک کشور را متأثر کند.

خبر

نرخ بیکاری در زمستان ۷.۴ درصد شد

در زمستان ۱۴۰۴ نرخ بیکاری جمعیت ۱۵ساله و بیشتر ۷.۶ درصد و نرخ مشارکت اقتصادی ۳۹.۷ درصد بوده است. به گزارش مهر، نتایج طرح آمارگیری نیروی کار زمستان ۱۴۰۴ از سوی مرکز آمار ایران منتشر شد. بررسی نرخ بیکاری افراد ۱۵ساله و بیشتر نشان می‌دهد ۷.۶ درصد از جمعیت فعال (شاغل و بیکار)، بیکار بوده‌اند. بررسی روند تغییرات نرخ بیکاری حاکی از آن است که این شاخص، نسبت به فصل مشابه در سال قبل (زمستان ۱۴۰۳)، ۰.۲ درصد کاهش یافته است.

در زمستان ۱۴۰۴، به میزان ۳۹.۷ درصد جمعیت ۱۵ساله و بیشتر از نظر اقتصادی فعال بوده‌اند؛ یعنی در گروه شاغلان یا بیکاران قرار گرفته‌اند. بررسی تغییرات نرخ مشارکت اقتصادی حاکی از آن است که این نرخ نسبت به فصل مشابه در سال قبل (زمستان ۱۴۰۳)، ۰.۴ درصد کاهش یافته است.

جمعیت شاغلان ۱۵ساله و بیشتر در این فصل ۲۴ میلیون و ۳۵۳ هزار نفر بوده که نسبت به فصل مشابه سال قبل تقریباً ۵۷ هزار نفر افزایش داشته است. همچنین جمعیت غیرفعال از نظر اقتصادی (اعم از افراد محصل، خانه‌دار، دارای درآمد بدون کار مانند بانزانشگتان و…) ۴۰ میلیون و ۹۷ هزار نفر بوده که نسبت به فصل مشابه سال قبل تقریباً ۸۱۰ هزار نفر افزایش داشته است.

بررسی اشتغال در بخش‌های عمده اقتصادی نشان می‌دهد در زمستان ۱۴۰۴، بخش خدمات با ۵۴.۲ درصد بیشترین سهم اشتغال را به خود اختصاص داده است. در مراتب بعدی بخش‌های صنعت با ۳۲.۵ درصد و کشاورزی با ۱۳.۲ درصد قرار دارند.

نرخ بیکاری جوانان ۱۵ تا ۲۴ساله حاکی از آن است که ۲۱.۲ درصد از فعالان این گروه سنی در زمستان ۱۴۰۴ بیکار بوده‌اند. برسی تغییرات فصلی نرخ بیکاری این افراد نشان می‌دهد این نرخ نسبت به فصل مشابه در سال قبل (زمستان ۱۴۰۳) ۰.۲ درصد افزایش یافته است.

بررسی نرخ بیکاری گروه سنی ۱۸ تا ۳۵ساله نیز نشان می‌دهد در زمستان ۱۴۰۴، ۱۵.۱ درصد از جمعیت فعال این گروه سنی بیکار بوده‌اند. این در حالی است که تغییرات فصلی نرخ بیکاری این افراد نشان می‌دهد این نرخ نسبت به زمستان ۱۴۰۳، به میزان ۰.۳ درصد افزایش یافته است.

بررسی سهم جمعیت دارای اشتغال ناقص جمعیت ۱۵ساله و بیشتر نشان می‌دهد در زمستان ۱۴۰۴، ۸.۲ درصد جمعیت شاغل به دلایل اقتصادی (فصل غیرکاری، رکود کاری، پیداکردن کار با ساعت بیشتر و…) کمتر از ۴۴ ساعت در هفته کار کرده و آماده برای انجام کار اضافی بوده‌اند. این در حالی است که ۳۶.۹ درصد از شاغلان ۱۵ساله و بیشتر، بیش از ۴۹ ساعت در هفته کار کرده‌اند.

شناخه آگهی ۲۱۶۳۵۳۰

نوبت اول

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه عمومی یک مرحله ای

مناقصه شماره ۳۵–۱۴۰۴–۱۳۴۶

شماره فراخوان در سامانه سناد ۰۰۱۰۳۴۰۰۱۳۴۰۰۱۲



شرکت نفت و گاز پارس

شرکت نفت و گاز پارس (کارفرما) در نظر دارد انجام خدمات ذیل را از طریق برگزاری

مناقصه عمومی یک مرحله ای با شرایط زیر به پیمانکار ذیصلاح واگذار نماید:

شرح پروژه : نگهداری، تعمیر و انبارداری کابل و تجهیزات فیبر نوری دریایی

شرایط مناقصه گر:

- داشتن تجربه کافی و مرتبط با موضوع مناقصه
- دارا بودن گواهی تعیین صلاحیت و رتبه‌بندی شرکت‌های خدماتی، پشتیبانی و فنی مهندسی صادره از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی مرتبط با موضوع مناقصه
- دارا بودن تاییدیه صلاحیت از سازمان حراست شرکت ملی نفت ایران
- ارائه مجوز فعالیت از سازمان افتنای ریاست جمهوری
- داراانه مجوز فعالیت از سازمان پدافند غیر عامل (گواهینامه خدمات پدافندی رایانیک(سایبری))
- ارایه تعهد نامه رعایت الزامات HSE در سربرگ شرکت وفق فرمت مورد تایید مناقصه‌گزار.
- دارا بودن ظرفیت آساده به کار آزاد با ارایه خوداظهاری در سربرگ شرکت، وفق فرمت مورد تایید مناقصه‌گزار.
- توانایی ارائه تقصیم شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۹۱/۹۴۱ یورو به صورت وجه نقد و یا ضمانت‌نامه معتبر بانکی از بانک‌های معتبر و مورد تایید کارفرما (بجز بانک‌های سپه و پاسارگاد)، مطابق با آیین‌نامه تقصیم برای معاملات دولتی مصوب سال ۱۳۹۴
- ارائه اساسنامه، آگهی تاسیس و آخرین تغییرات ثبتی هیأت مدیره شرکت.
- ارائه صورت‌های مالی حسابرسی شده توسط سازمان حسابرسی یا حسابداران رسمی ذی صلاح مربوط به سال ۱۴۰۲ به همراه تاییدیه ثبت صورت‌های مالی حسابرسی شده در سامانه پردیس جهت تایید اصالت گزارش.